

изненадитъ на живота. Запримѣрь, казватъ на нѣкого, че еди-коя си банка фалирала, и той веднага трепва. Отива да провѣри, указва се, че не е вѣрно. Той пакъ се успокои. Ако е ученикъ, казватъ му, че го скѣсали на изпита. Като провѣри, указва се, че издържалъ изпита си. Другъ пътъ му казватъ, че издържалъ отлично, а въ сѣщностъ го скѣсали. Той ту трепва, ту се успокоява. Има ли нѣщо лошо въ скѣсването, т. е. въ пропадането на ученика? Често скѣсването на нѣщо е благо за нѣкои сѣщества. Ако чувалтъ съ жито се скѣса, мравкитъ се радватъ.

Като не разбиратъ законитъ на живота, хората сж го механизирали, а съ това сж го обезсмислили. Колкото да е отмѣренъ въ постѣпкитъ си, човѣкъ все ще направи нѣкаква погрѣшка. Много естествено, той не върви по гладка плоскостъ. Ако плоскостъта, по която човѣкъ се движи, е отмѣрена, стѣпкитъ и движенията му сжщо ще бждатъ отмѣрени. Щомъ започне да се изкачва нагоре, човѣкъ изгубва своя отмѣренъ ходъ и своето отмѣрено движение. Крачкитъ му ставатъ неравномѣрни, и той се спѣва тукъ-тамъ, не може свободно да се движи. Свѣтътъ, въ който живѣемъ, е съставенъ отъ гладки мѣста и отъ голѣми възвишения, вследствие на което човѣкъ се натѣква на голѣми мжноти и изпитания. Мислите ли, че при мжнотиитъ и изпитанията въ живота човѣкъ може да има отмѣрени движения и постѣпки? Който се